

Durmuş Hocaoğlu

Kâfir İşi Karikatürlerin Amerikan Stratejisindeki Yeri: I

Yeniçağ, “Analiz”., 24 Şubat 2006, Cuma., s.07
“Analiz” Sıra No: 361; 2006-023; Şubat-11

YENİÇAĞ

Bundan önceki bir yazımızda da kısaca ifâde etmeye çalıştığımız gibi, siyâsî haritası devirden devire mütemâdiyen değişikliklere mâruz kalan Kürre-i Arz, içinde yaşamakta olduğumuz, Amerika'nın bir numaralı aktör olduğu Saldırgan Küreselleşme çağında, yeni değişmelerin arefesinde bulunuyor ve bu değişme/değiştirme projelerinin odak noktasını ise, Türkiye'nin merkez konumunda bulunduğu İslâm ülkelerinin coğrafyası teşkil ediyor. Soğuk Savaş sonrası dönemde iyice önünün açıldığını gören “Emperyal Hırs”[1] ile donanmış Amerika'nın, emellerine vâsıl olabilmesi için 1980'lerin sonundan itibaren başvurduğu metod, Eski Sömürgecilik çağında da Batı'nın iyi kullandığı metodun güncelleştirilmiş şekli olup kısaca şöyle çalışan bir mekanizmaya sâhip olduğunu söyleyebiliriz: İlk, Amerika'nın, barış, huzur, emniyet, demokrasi ve insan hakları gibi yüksek insanlık ideallerinin bütün dünyaya şâmil, yâni “küresel” çapta gerçekleşmesi için kahramanca çarpışan bir şövalye devlet olduğu şeklinde yoğun ve yaygın bir propaganda söylemi tutturuluyor; hedef seçilen ülkenin, yukarıda saydığımız yüce idallerin ve binnetice “insanlığın” düşmanı olduğu esâsı üzerine binâ edilmiş bir başka yoğun ve yaygın bir propaganda ve ilâveten tehdit süreci de buna paralel olarak işletiliyor; sonra, her şey yolunda giderse, tecrit edilmiş olan hedef-ülke, Dünya'yı kurtaran kahraman kovboy rolündeki Amerika'nın fiilî askerî müdâhalesine mâruz kalıyor ve en son safhada ise, “kurtarılan” ülkede kukla kadrolar eliyle bir yönetim te'sis ediliyor — bundan önceki ilk iki harekât olan Afganistan ve Irak'ta olduğu gibi. Şimdi bu stratejinin yeni bir cephesiyle daha karşı-karşıyayız ve burada şu mâlum kafir işi küfürbaz karikatürler oldukça işe yarayabilecek birer araç olarak görünmektedirler; stratejinin özü, ufak-tefek revizyonlarla, esas itibâriyle aynı.

Nedir bu stratejinin detayı?

Hulâsaten şöyle: Önce, bugüne kadar tâkip edilen yolu kısaca bir görelim; bunun için de, tekrardan kaçınmak maksadıyla, üç yıl önce, tam Irak'a ilk Amerikan bombalarının düştüğü gün yayınlanmış olan bir yazımdan kısa bir iktibasta bulunacağım [“Ayaklarımızın Altındaki Toprak Kayıyor!”., *Zaman*., 20.03.2003, s.12]:

2002'de Bush'un imzâsıyla ilân edilen “Yeni Güvenlik Stratejisi” [2] ve daha birçok belge dikkatle incelendiğinde, ABD'nin kendi başına icad ettiği kavramlara dayanarak dünyanın herhangi bir yerine müdâhale etme konusunda her türlü vaziyetten vazife çıkarabildiği görülmektedir ki bu strateji şu şekilde özetlenebilir: Önce seçilen “hedef ülke”, “terörist” veya “terör sponsoru” ve bilâhare “Haydut Devlet” (Rogue State) veya Haziran 2000'den itibaren daha diplomatik bir terim olduğu düşünülerek tercih edilen[3] “State of Concern” olarak ilân edilmektedir; üçüncü safhada, bunlara dayanılarak, hedef ülkenin “Yakın Tehdit” (Near Threat) oluşturduğu iddiası ortaya atılmaktadır; son safhada ise “Önleyici Savaş” (Preemptive War veya Preventive War) yolu ile “Silahsızlandırma” (Disarmament) vardır; bu son terim, Amerikan usûlü post-modern emperyalist savaşın yumuşak adıdır. Nitekim yukarıda zikredilen “Yeni Güvenlik Stratejisi”nde sürekli olarak kullanılan terim “savaş”tan ziyâde “silahsızlandırma”dır.

Yakın tehdit ve önleyici savaş tezleri, bizim sevimli Temel'imizin "her ihtimâlê karşı vurdım oni" esprisini andırmaktadır: Hedef ÷lke bir terörist veya terör sponsoru ÷lkedir, bir haydut çetesidir, gerçek bir devlet olmayan bir "kanundışı devlet"tir ["Outlaw State"; bkz., Litwak., a.mk., s.377] ki bunların hepsine de ABD karar vermektedir; o hâlde elinde bulunan her türlü silah, kontrolsüz ve her ân bir felâketle sonuçlanabilecek bir "yakın tehdit" demektir. Öyleyse, yüce insanlık idealleri ve Amerika'nın mutluluğu ve refahı için yapılacak olan yegâne şey, daha büyük bir felâkete mâni' olmak için bir "önleyici harp" ile bu haydutu silahsızlandırmaktan ibârettir. Bu sûretle ABD bütün safhaları tek başına ve kimseyi kaale almadan tâyin ve tesbît etmektedir.

Bu sürecin anahtar kavramlarından olan Rogue State (Haydut Devlet), ilk olarak Robert S. Litwak tarafından Küba, Suriye, İran, Irak, Sudan ve Kuzey Kore'ye yönelik olarak tedâvüle sür÷ldü.[4] Bizzat mücidi tarafından "Amerika kime haydut devlet diyorsa haydut devlet odur" şeklinde ciddiyetsizleştirilen bu kavram, gerçek anlamda meşrû bir devlet olmayan korsan bir siyâsî teşkilâtı (kanundışı devlet) ifâde ettiği için, böylesi bir devletle yürütülecek mücâdele, iki devlet arasındaki mücâdele olmaktan çıkarak, bir devletin bir eşkıya çetesini te'dip ve tenkîl problemine dönüŖeceđinden, ABD kendisini böyle bir devlete karşı her türlü insânî ve hukukî müeyyidelerden âzâde hissetmekte ve bundan sonraki eylemlerinin önünü açmaktadır. Haydut devlet nasıl ciddiyetsizce ve Amerikan menfaatlerine göre tanımlanıyorsa "terörist ve/ya terör sponsoru devlet" de aynı şekilde tanımlanmaktadır[5].

- [1]. G. John Ikenberry., America's Imperial Ambition., *Foreign Affairs.*, September/October 2002., Vol. 81, Issue 5., pp.44-60;
- [2]. *The National Security Strategy of the United States of America.*, September 2002., URL: [http://www.whitehouse.gov/nsc/nss.pdf];
- [3]. Bkz: R. S. Litwak., What's in a Name? The Changing Foreign Policy Lexicon., *Journal of International Affairs.*, Spring 2001, Vol. 54, Issue 2, p.375;
- [4]. John M. Swomley., The Ultimate Rogue Nation., *The Humanist.*, Jan, 2001., p.8a;
- [5]. Meselâ., bkz: Overview of State-Sponsored Terrorism., *Patterns of Global Terrorism - 2000.*, Released by the Office of the Coordinator for Counterterrorism, April 30, 2001., URL: [http://www.state.gov/s/ct/rls/pgtrpt/2000/2441.htm].

